

Information nr 2 från Avelskommittén (AK)

MH som mätinstrument av mentalitet och karaktärsdrag.

Den 13-15 april arrangerade SSPK genom Katarina Löfroth och Sebastian Landergård en B-figurant utbildning på Lidingö Brukshundsklubb i Stockholm. Tanken är att på sikt vidareutbilda flera av dessa B-figuranter så att vi inom några år kan anordna MH:n på olika Brukshundsklubbar med egna funktionärer. Efterfrågan är idag betydligt större än tillgången på framför allt Testledare och Beskrivare. Det ligger därför ofta många timmars arbete bakom att få ihop funktionärerna inför ett MH. Genom att utbilda egen personal behöver vi inte besvära de redan idag hårt ansträngda SBK och vi kan också ge tillbaks lite av vad vi får genom att hjälpa dem och får dessutom funktionärer som har större intresse och förståelse för våra raser inom SSPK.

Det behövs dock fler eldsjälar för våra raser, som går med i olika Brukshundsklubbar och engagerar sig annars kan vi aldrig få någon riksspridning på detta område. Det tar nämligen som tidigare nämnts en massa tid och arbete i anspråk men är i gengäld oerhört stimulerande och intressant.

Jag har hört viss kritik som: "varför anordnar ni bara MH i Stockholm". Svaret är enkelt. Därför att här finns det ett stort engagemang. Man måste vara beredd att arbeta själv annars blir det ingenting.

Inom RAS står det tydligt att vi ska ta tillvara våra hundars hälsa, exteriör osv. men också deras mentalitet och hur gör vi det? Vi springer på hundutställningar "stup i kvarten" och vi ältar sjukdomar och förfasar oss men vad gör vi egentligen för att objektivt värdera våra hundars mentalitet? I framtiden kanske det kommer att finnas fler sätt att mäta mentalitet och karaktär på men **idag finns inget bättre alternativ än MH och Korning**. Om man lär sig att läsa de spindeldiagram som tas fram i samband med MH beskrivning, kan man lära sig mycket om våra egna hundar och om vår ras. Man kan även gå in på SKK:s avelsdata och se sin egen hunds resultat i förhållande till den genomsnittlige dvärgschnauzern. SKK delar även upp MH-beskrivningen i **5 delar: Nyfikenhet/Orädsla, Aggressivitet, Socialitet, Jaktintresse och Lekfullhet**. Har ett avelsdjur fått minst 4 avkommor beskrivna kan man göra en utvärdering av just det avelsdjuret. När minst 400 dvärgschnauzer är beskrivna kan vi sätta oss ner och bestämma hur vi vill att just en dvärgschnauzers egenskaper skall vara, i förhållande till den genomsnittliga brukshundskaraktär som vi jämför med i dag. Vilka är just dvärgschnauzerns karaktärsdrag och styrkor? Hur ser verkligheten ut enligt våra spindeldiagram? Vad vill vi förändra? Vad vill vi förbättra? Vad vill vi bevara? Vad står det i rasstandarderna? Låt oss med förenade krafter hjälpas åt så att i alla fall **ett framtida mål är att alla avelsdjur skall vara MH beskrivna innan avelsdebut. Det är mycket intressant information för många uppfödare och ett stort steg i rätt riktning för att bli medvetna om vad vi verkligen utvecklar och bevarar.**

Avelsdebut – vid vilken ålder?

AK rekommenderar att avelsdjur skall vara mellan 2-3 år innan de debuterar som avelsdjur och aldrig yngre än 18 månader. Detta för att de skall vara både fysiskt men framför allt psykiskt mogna att ta hand om en kull valpar. Tikarna präglar sina valpar som i sin tur präglar sina i nästa kull. Dessutom har det visat sig att de flesta av hundens allvarigare sjukdomar uppträder före 2-3 års ålder. Det kan också vara bra att veta vad hunden går för. Man hinner ställa ut den, genomgå en MH beskrivning, ögonlysa den osv. **innan** man låter den gå i avel.

Enligt genetikerna är det heller ingen fördel på sikt, att korta ner på generationsintervaller, snarare tvärtom.

Hanhunds begränsning – varför då?

AK har fått denna fråga vid ett par tillfällen och vill därför upplysa om bakgrunden till detta beslut.

SKK (Svenska Kennelklubben) har under flera år sett att man i många raser använder ett alltför litet antal avelshanar som dessutom använts väldigt mycket s.k. "Matadoravel". Detta har resulterat i att man ökat och koncentrerat vissa sjukdomar och fel istället för att sprida riskerna på ett flertal hanar. (Hundar är sjukare än människor just pga. inavel). SKK har därför i samarbete med genetiker fastställt en rekommenderad maximal användning av hanhund som är sund om man vill bevara en ras frisk och funktionell. SKK har sedan rekommenderat specialklubbarna att följa denna regel, vilket dvärgschnauzerringen också gjort. Det innebär att en hanhund får användas tills han har ca 100 valpar eller ca 25 kullar för var och en av färgvarianterna peppar/salt, svart och svart/silver och ca.15 valpar eller 4 kullar för de vita, allt enligt RAS. Med våra ca.1.500 sammanlagda registreringar på vår ras anser SKK att vi tillhör de numerärt stora raserna där man snarare kan minska den procentuella maximala användningen. Då den vita färgvarianten idag är så liten borde man kanske diskutera med en genetiker om vissa särregler för dessa.

Med våra sammanslagna färger ligger vi idag på en 4:e plats bland landets populäraste raser. Detta innebär att allt vi gör inom vår ras kan få stora konsekvenser och det finns historiskt sett mer än en ras som blivit "sönderavlad" när den blivit alltför populär. Detta borde mana till aktsamhet av vår ras.

/Dvärgschnauzerringens Avelskommitté/genom Maria Landergård